

N:o 141.

Af herr **S. J. Kardell**, *om utsträckning af teckningslärares vid allmänna läroverk rätt till arfvode under sjukdom.*

På grund af enskild motion beviljade 1893 års Riksdag teckningslärarne vid rikets allmänna läroverk rätt att vid sjukdomsfall få uppbära tre fjerdedelar af dem tillkommande arfvode efter de grunder, hvilka varit bestämmande för Kongl. Maj:ts vid 1887 års riksdag afgifna förslag om nämnda teckningslärares indelning i vissa löneklasser. Motionen väcktes då i den förhoppning, att en fullständig lönereglering för de allmänna läroverkens samtliga lärare vore att förvänta inom den närmaste framtiden. Då emellertid en sådan lönereglering blifvit stäld i samband med frågan om latinets ställning inom skolan och flere andra pedagogiska spörsmål, och det torde dröja ännu länge, innan någon enhet i dessa frågor synes kunna ernås, så har jag till undanrödjande af ett missförhållande ansett mig böra hos Riksdagen hemställa om ett tillägg till Riksdagens 1893 fattade beslut rörande teckningslärares arfvoden vid sjukdomsfall så, att en ordinarie teckningslärare vid rikets allmänna läroverk, hvars tjänstgöring uppgår till 30 timmar i veckan eller derutöfver, måtte vid sjukdomsfall få tillgodonjuta tre fjerdedelar af det honom för 30 timmar tillkommande arfvodet och icke såsom nu endast för 25 timmar. En teckningslärare, som har en tjänstgöring af t. ex. 35 timmar i veckan, hvilket är fallet vid några af de större läroverken, kan i öfverensstämmelse med nu gällande förordning i följd af ett års sjukdom gå förlustig 1,000 kronor i arfvodesmedel, förutom det att han har att afstå en fjerdedel af den öfriga löneinkomsten under samma tid. Då arfvodet beräknas efter läsår och icke efter kalenderår, blir hans förlust omkring 6 kronor per dag eller 180 kronor per månad.

Att en lärare, hvars största tid är upptagen af tjenstgöring inom läroverket, skall vid sjukdom lida ett så betydligt afbräck i sina inkomster, kan icke vara öfverensstämmande med billighet och rättvisa, helst teckningslärarne äfven i många andra hänseenden stå efter öfriga ordinarie lärare. Så t. ex. äro de i saknad af rätt till pension. Då en förändring i nämnda förhållande dessutom icke förorsakar statsverket någon ökad utgift, enär det för liknande ändamål gifna anslaget antagligen räcker fullt till äfven för den händelse, att denna motion bifalles, så har jag deruti ytterligare en anledning att föreslå,

det Riksdagen måtte medgifva, att, tills vidare och intill dess annorlunda blifver bestämdt, ordinarie teckningslärare vid rikets allmänna läroverk vid inträffande tjenstledighet på grund af sjukdom må, der antalet tjenstgöringstimmar uppgår till 30 i veckan eller derutöfver, få uppbära tre fjerdedelar af det belopp, som efter afdrag af de s. k. löneförbättringsmedlen skulle tillfallit honom, i den händelse han själf sin tjenstgöring bestridt och i den händelse denna tjenstgöring uppgått till 30 timmar i veckan.

Stockholm den 27 januari 1895.

S. J. Kardell.
